

καζανάκι

καζανάκι, το, ουσ. [<υποκορ. του ουσ. καζάνι], το καζανάκι· μικρό ντεπόζιτο, όπου αποθηκεύεται νερό για χρήση στην τουαλέτα: «χάλασε το φλοτέρ απ' το καζανάκι και πρέπει να το επιδιορθώσω». (Τραγούδι: *Ξυπνώ που λες με τη φωνή της Φανής και με το καζανάκι της διπλανής*). Συνών. *Νιαγάρας* (2)·

- *τράβα (και) το καζανάκι*, ειρωνική προτροπή σε κάποιον να επισφραγίσει ενέργεια ή λόγια του με γελοίο ή χυδαίο περιεχόμενο. Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το *τώρα που τελειώσες*. Αρκετές φορές, η φρ. συνοδεύεται από χειρονομία με το χέρι να δείχνει να τραβάει κάτι, όπως ακριβώς κινείται όταν τραβάει την αλυσιδίτσα από το καζανάκι της τουαλέτας·

- *τραβώ το καζανάκι*, τραβώ την αλυσιδίτσα από το καζανάκι της τουαλέτας μετά από την αφόδυσή μου για να τρέξει το νερό που περιέχει: «μόλις τα 'κανα, τράβηξα και το καζανάκι».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας